

9K121 Vikhr - Wikipedia

W en.wikipedia.org/wiki/9K121_Vikhr

Contributors to Wikimedia projects

- [Článek](#)
- [Mluvit](#)

Tento článek je o protitankové střele Vikhr. Pro útočnou pušku Vikhr, viz [SR-3 Vikhr](#) . Pro jadernou protiponorkovou střelu, viz [RPK-1 Vikhr](#) .

9K121 Vikhr

Transport raket Vikhr a odpalovací tubusy

Typ	Vzduchem odpalovaná protitanková střela

Místo původu	Sovětský svaz

Servisní historie	

Ve službě	1985–současnost ^[1]
Použito uživatelem	<u>Ruské letectvo</u> ^[2] <u>Egyptské letectvo</u> ^[3]
Historie výroby	
Výrobce	<u>KBP Instrument Design Bureau</u>
Jednotková cena	Neznámý
Vyrobeno	1985 – současnost
Specifikace	
Hmotnost	45 kg
Délka	2,80 m
Průměr	130 mm
Rozpětí křídel	380 mm
Bojová hlavice	8–12 kg tandemová HEAT náplň, průnik pancíře za <u>ERA</u> , 1 000 mm ^[4]
Detonační mechanismus	Blízkost a dopad
Motor	raketa na tuhá paliva
Pohonná látka	tuhé palivo
Provozní rozsah	10–12 km
Maximální rychlost	600 m/s, Mach 1,8
Systém navádění	<u>Jízda laserovým paprskem</u>

Spouštěcí platforma

Vrtulníky

- Mi-28NM
- Ka-50
- Ka-52

Letadlo

Su-25T/25TM

Lodě

AK-630 Vikhr-K ^{[5].[6]}

9K121 **Vikhr** (rusky : Вихрь , anglicky : Whirlwind ; zpravodajský název NATO : **AT-16 Scallion**) je ruská protitanková střela s laserovým paprskem . „9K121“ je označení GRAU pro raketový systém. Střela může být odpálena z válečných lodí, vrtulníků Ka-50 a Ka-52 a letadel Su-25 T. Poprvé byl veřejně ukázán na Airshow ve Farnborough v roce 1992 .

Popis

Střela je navržena tak, aby zasáhla životně důležité pozemní cíle, včetně obrněných cílů vybavených vestavěným a přídavným výbušným reaktivním pancířem , na vzdálenost až 8 km při střelbě z vrtulníku a 10 km při střelbě z pevného křídla. letadla ve dne a do 5 km v noci, stejně jako vzdušné cíle v podmínkách činnosti prostředků protivzdušné obrany.

Raketa Vikhr-1 je součástí systému Vikhr-M, jehož součástí je také automatický zaměřovač a stlačitelný odpalovací systém. Přijato v roce 1990. ^{[7].[8]} Raketa byla modernizována v roce 2021. ^[9]

Automatický zaměřovač je vybaven TV a IR kanály pro zaměřování cíle, kanálem laserového paprsku pro řízení střely, laserovým dálkoměrem, jednotkou automatického sledování cíle, digitálním počítačem a systémem pro stabilizaci a zaměřování zaměřovacích a paprskových kanálů. Automatický zaměřovač zajišťuje detekci a identifikaci cíle ve dne i v noci, automatické sledování cíle a navádění střely a generuje přesné informace pro odpalování zbraní

a raket. Řízená střela se skládá z fragmentační hlavice HEAT opatřené kontaktem a bezdotykovým zapalovačem , akčního členu vzduchové dynamiky, řídicí elektroniky, motoru a laserového detektoru. Je uchováván v zapečetěném odpalovacím přepravním kontejneru.

Víceúčelová hlavice (dvoustupňová HEAT a další fragmentační pouzdro) umožňuje střelu použít proti pancéřovým, vzdušným i plošným cílům. To je výhoda ve srovnání se třemi různými střelami požadovanými v komplexu 9M120 Ataka-V . Použití bezdotykového zapalovače umožňuje téměř minout až na 5 m a umožňuje zasáhnout vzdušný cíl rychlostí 500 m/s.

Řídicí systém laserového paprsku střely Vikhr zajišťuje její přesné navádění díky přenosu dat do střely při jejím odpalu, což je v naváděcích systémech vyloučeno. Princip laserového navádění je shodný s principem používaným u protipancéřových střel 9M117 Bastion nebo 9M119 Svir . Řídicí systém střel Vikhr má nízkou náchylnost k rušení , protože jeho přijímač směřuje k nosiči, čímž jej chrání před většinou rušivých signálů.

Vysoká pravděpodobnost zásahu přesného cíle (udáváno 0,95 proti stacionárním cílům) je zajištěna automatickým systémem sledování cíle a vysoce přesným systémem řízení střel, který zohledňuje změny parametrů nosiče a cíle v průběhu střelby.

Střely mohou být odpáleny jednotlivě nebo ve dvojicích (na stejný cíl pro zvýšení letality). Vysoká rychlost letu mu umožňuje rychle zasáhnout cíle. Systém je schopen odpálit rakety Vikhr proti dvěma až čtyřem cílům během 30 sekund a začít na vzdálenost 10 km, což zvyšuje jeho letalitu na trojnásobek až čtyřnásobek dřívějších systémů.

Varianty

9A1472 Vikhr-1 – Upgradovaná verze. ^[10]

Poznámky

1. [^] Vichr , RU : *Narod*.
2. [^] Vichr , RU: *Letecká válka*.
3. [^] "Вихрь-К", корабельный высокоточный зенитный ракетно-артиллерийский комплекс. *Arms-Expo (v ruštině)*. *RU: Информационное агентство «Оружие России»*. Archivováno z originálu 25. dubna 2012 . Načteno 30. března 2013 .
4. [^] Vichr K , RU: Factoria.

Reference

- *Katalog ruských zbraní 2004*
- Jane's Air Launched Weapons, vydání třicet šest.
- www.airwar.ru

Externí odkazy

Wikimedia Commons má média související s 9K121 Vikhr .
www.airwar.ru

NATO designation for Russian and former Soviet Union missiles

Russian and former Soviet aircraft ordnance

Categories:

- Anti-tank guided missiles of the Cold War
 - Anti-tank guided missiles of Russia
 - KBP Instrument Design Bureau products
 - Military equipment introduced in the 1980s
- Text je dostupný pod licencí Creative Commons Attribution-ShareAlike License 3.0 ; mohou platit další podmínky. Používáním tohoto webu souhlasíte s Podmínkami použití a Zásadami ochrany osobních údajů . Wikipedia® je registrovaná ochranná známka Wikimedia Foundation, Inc. , neziskové organizace.

